

माषाः सिकताः पृष्णो ज्ञताः ॥ HARIV. 11333. पृष्णी f. *Pistia Stratiotes* Lin. TRIK. 1, 2, 34. ÇABDAM. und BUDRIPR. im ÇKDR. — 4) m. pl. N. eines Rshi-Geschlechts MBH. 7, 8728. पृष्णियो ज्ञा सृषिगणाः Verfasser zu RV. 9, 86, 21-30. RV. ANUKR.; st. dessen: सृषिगणाः पृष्णियोगा अङ्गिरसः Ind. St. 3, 223, b. m. sg. N. pr. eines Fürsten, des Vaters des Çvaphalka, HARIV. 2080. fg. VP. 433. — 5) N. der Mutter der Marut (s. पृष्णिमातर) RV. 1, 168, 9. 5, 38, 5. 60, 8. शं नः पृष्णिर्भवतु देवगौपा 7, 35, 13. Gattin Savitar's BHĀG. P. 6, 18, 1. die Gattin des Königs Suta-pas, die in einer vorangehenden Geburt Devakt war (vgl. पृष्णिगर्भ), BHĀG. P. 10 nach ÇKDR. — 6) पृष्णि und भरद्वाजपृष्णि Namen von Sāman Ind. St. 3, 223, b. PAÑKAV. Br. 12, 10, 23.

पृष्णिका f. = पृष्णी *Pistia Stratiotes* Lin. ÇABDAM. im ÇKDR.

पृष्णिगर्भ (पृ + णि) adj. im bunten Schooss oder im Schooss der Bunten befindlich NIR. 10, 39. RV. 10, 123, 1. Beiw. und Bein. Kṛṣṇa's H. Ç. 66. MBH. 12, 1504. 13173. fgg. HARIV. 7428. BHĀG. P. 8, 17, 26. पृष्णिगर्भ HĀR. 9.

पृष्णिगु (पृ + णि) 1) adj. scheckiges Gespann habend RV. 7, 18, 10. — 2) m. N. pr. eines Mannes RV. 1, 112, 7.

पृष्णित्वे n. nom. abstr. von पृष्णि TS. 3, 3, 5, 2.

पृष्णिनिप्रेषित (पृ + नि) adj. zur Pṛṇi (Erde) hinabgesandt, — hinabteilend; nach SĀJ. von Pṛṇi gesandt RV. 7, 18, 10.

पृष्णिपर्णी (पृ + पर्ण) f. N. einer Pflanze, *Hemionitis cordifolia* Roxb. AK. 2, 4, 3, 11 (पृष्णि COLEBR. und LOIS.). RATNAM. 10. AV. 2, 25, 1. fgg. ÇAT. Br. 13, 8, 16. KĀTJ. ÇR. 25, 7, 17. SUCR. 1, 377, 17. 2, 40, 4. 436, 6. 461, 5. °पर्णिका 297, 5.

पृष्णिबाहु (पृ + बाहु) 1) adj. mit scheckigen Armen (Vorderbeinen) versehen: Frosch AV. 4, 13, 2. — 2) m. Bez. eines mythischen Wesens AV. 8, 8, 17.

पृष्णिभद्र (पृ + भद्र) m. Bein. Kṛṣṇa's ÇABDAM. im ÇKDR. — Vgl. पृष्णिगर्भ.

पृष्णिमत् adj. das Wort पृष्णि enthaltend AIR. Br. 5, 6. — Vgl. पृष्णिवत्. पृष्णिमातर (पृ + मा) adj. die Pṛṇi zur Mutter habend: die Marut RV. 1, 23, 10. 85, 2. 5, 59, 6. 8, 7, 3. 9, 34, 5. AV. 4, 27, 2. die Erde zur Mutter habend: Kräuter AV. 8, 7, 21. Es lässt sich aber auch hier in der gewöhnlichen Bedeutung fassen, wenn man पृष्णि betont. Der Diaskeuast des AV. kann durch den Singular des folgenden Zeitworts zu einer Aenderung der Betonung veranlasst worden sein.

पृष्णियोग s. u. पृष्णि 4.

पृष्णिवत् adj. = पृष्णिमत् TBa. 2, 2, 3, 1.

पृष्णिमृद् (पृ + मृ) m. Bein. Viṣṇu's H. 217. Gaṇeça's TRIK. 1, 155. H. Ç. 61. GĀTĀDH. in Verz. d. Ōxf. H. 191, a, 25.

पृष्णिसक्थ्य (von पृ + सक्थ्य) adj. gefleckte Schenkel habend TS. 2, 1, 3, 2. 3. KĀTJ. 13, 3. °सक्थ्य v. l.

पृष्णिकृन् (पृ + कृन्) adj. die bunte (Schlange) erschlagend AV. 10, 4, 15.

पृष्णी s. u. पृष्णि.

पृष्ण्याह्वया (पृष्णि + आह्वय) f. = पृष्णिपर्णी SUCR. 2, 101, 10.

पृषत् UNĀDIS. 3, 111. 1) adj. gesprenkelt, weiss getüpfelt MED. I. 135. fg. Vgl. पृषत् und पृष्णि. — 2) m. a) die gesprenkelte Gazelle NIR. 2, 2.

AK. 2, 5, 10. TRIK. 3, 3, 168. H. 1294. an. 2, 180. MED. HALĪJ. 2, 75. VS. 24, 27, 40. KĀTJ. ÇR. 20, 6, 6. DRAUP. 4, 15. R. 2, 93, 2. 103, 41. SUCR. 1, 200, 9. 2, 410, 3. मयूरपृषतोत्सर्गे न भवति भुगंगा: KĀM. NITIS. 7, 11. Spr. 2460, v. l. VARĀH. BRH. S. 47, 76. 87, 3. 33. Statt dessen auch पृषतो मृग: R. 2, 52, 99 (37 GORR.). मृगा मृगीभिः संहिता बह्वः पृषता वने 93, 17 (102, 19 GORR.). Das f. पृषती s. u. पृषत्. — b) Wassertropfen AK. 1, 2, 3, 6. TRIK. H. 1089. H. an. MED. HALĪJ. 3, 55. पृषत्पृषत (मेघ) MBH. 6, 534 = HARIV. 13344. स्थूल° (वर्ष) R. 3, 32, 4. 5, 36, 43. पृषतैः पयोमुचाम् RAGH. 3, 3. 4, 27. 6, 51. 7, 66. MEGH. 63. — c) Tüpfel, Fleck: समेता पृषतैर्विचित्रैः (शिला) VARĀH. BRH. S. 53, 14. 64, 6. — d) N. pr. des Vaters des Drupada MBH. 1, 5109. fgg. 6333. 5, 7415. HARIV. 1111. 1793. VP. 435. BHĀG. P. 9, 22, 2. — Vgl. पार्षत.

पृषताश्च m. = पृषदश्च Wind BHAR. zu AK. 1, 1, 57. ÇKDR.

पृषत्क (von पृषत्) m. Pfeil (der Gesprenkelte) AK. 2, 8, 2, 54. H. 778. HALĪJ. 3, 311. MBH. 4, 1679. 6, 534 = HARIV. 13344. R. 3, 18, 47. 34, 29. 6, 33, 5. 36, 76. RAGH. 7, 42. KATHĀS. 11, 70.

पृषता f. nom. abstr. von पृषत् Schol. zu KĀTJ. ÇR. 73, 20. 22. पृषत्त n. desgl. 14.

पृषदंश (पृषत् + शंश) gaṇa उत्सादि zu P. 4, 1, 86.

पृषदश्च (पृषत् + श्च) 1) adj. scheckige Rosse habend: die Marut RV. 1, 87, 4. 89, 7. 186, 8. 2, 34, 4. 3, 26, 6. 5, 42, 15. 7, 40, 3. — 2) m. a) Wind, der Gott des Windes AK. 1, 1, 57. H. 1107. HALĪJ. 1, 75. Bein. Çiva's ÇIV. — b) N. pr. eines Mannes (pl. seine Nachkommen) ĀÇV. ÇR. 12, 11. PRAVARĀDHJ. -P. in Verz. d. B. H. 56, 16. 62, 7. MBH. 2, 323. 12, 6200. eines Sohnes des Anaraṇja und Vaters des Harjaçva VP. 371. eines Sohnes des Virūpa BHĀG. P. 9, 6, 1. — Vgl. पार्षदश्च.

पृषदाज्य (पृषत् + आज्य) n. gesprenkelte Butter, Opferschmalz: (आज्य) mit saurer Milch gemischt AK. 2, 7, 23. H. 832. RV. 10, 90, 8. TS. 3, 2, 6, 2. 6, 3, 9, 6. 11, 4. ÇAT. Br. 2, 3, 2, 41. 4. 2, 3, 8, 4. 8. KĀTJ. ÇR. 6, 6, 21. 2, 6, 8, 4. 25, 6, 6. ĀÇV. ÇR. 6, 10. GRHJ. 4, 1, 3. KAUC. 16. MBH. 7, 2274. R. 6, 96, 12. °प्राणत vom पृ° vertrieben AV. 11, 10, 19.

पृषद् s. u. पृषध.

पृषदत् (von पृषत्) adj. gesprenkelt aussehend: बर्हिस् RV. 7, 2, 4.

पृषदरा (पृषत् + वरा) f. die Beste unter den gesprenkelten Gazellen. N. pr. einer Tochter der Menakā und eines Vidjādhara, Gattin Ruru's (gleichfalls eine Art Gazelle), KATHĀS. 14, 78.

पृषदल (von पृषत्) m. Vāju's Pferd ÇABDAM. im ÇKDR.

पृषदाणा (पृषत् + वाणा) m. N. pr. eines Mannes; s. पार्षदाणा.

पृषध m. N. pr. eines Mannes VĀLAH. 4, 2. ÇĀNKH. ÇR. 16, 11, 26. Liedverfasser von VĀLAH. 8. Ind. St. 3, 223, b. ein Sohn Manu's MBH. 1, 3141. 15, 548. HARIV. 614. 659. VP. 348. 351. BHĀG. P. 8, 13, 3. 9, 1, 12. 2, 3. पृषध MĀK. P. 79, 12. पृषध 111, 5. 112, 1. 7. Wohl zusammengesetzt aus पृषत् + ध, so dass पृषद् etymologisch zu schreiben wäre, welche Form MBH. 13, 7683 erscheint.

पृषधु m. N. pr. eines Kämpfers auf Seiten der Pāṇḍu MBH. 7, 6912.

पृषत् UNĀDIS. 2, 84. 1) adj. f. पृषती gesprenkelt, getüpfelt, scheckig, bunt (vgl. पृष्णि, पृषत) MED. I. 135. fg. स्रज VS. 24, 11. 18. गो ÇAT. Br. 5, 3, 1, 6. 8, 1, 10. KĀTJ. ÇR. 15, 3, 22. 9, 7. पृषितं निरितो नाशया पृषत् AV.